

Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Η'.

Συνδρομή προπληρωτή,
διὰ τούς ἐντός τοῦ Κράτ.
ἀνά 12 φύλλα Δραχ. 3

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φύλλο:
24. Φράγ. 7.

ΑΡΙΘ. 95.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ
γραμμὴ ὁβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἡ
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 3 Ἰουνίου 1864.

Η ΚΑ' ΜΑΪΟΥ.

Ἀνέτελλεν τέλος πάντων ἡ ποθεινοτάτη πρωία τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ σύμπαντες ἡσθάνθημεν τὸ ἐπὶ τῶν μεγάλων συμβάντων γενώμενον ἐκεῖνο αἶσθημα, τὸ ὁποῖον διὰ καρδιακῶν παλμῶν ἐκδηλούμενον καταλαμβάνει καὶ δὲν καταλαμβάνεται! — Ἐβλέπε τέλος ὁ πατριωτικὸς μας Λαὸς πραγματοποιοῦμενον τὸ χυτοῦν ὄναρ τοῦ ὅλου του βίου, ἔβλεπε τελουμένην τὴν μυθώδη ὑπόσχεται τῆς παλιμβούλου διπλωματίας! Ἀπὸ βαθείως ὄρθρου ὅλη ἡ πόλις Ἀργостоλίου ἀνευ διακρίσεως τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου, σύσσωμος ἡγειρέτο καὶ ἐπορεύετο εἰς τὴν προκυμαίαν ἵνα παρασταθῇ εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῆς Ἀγγλικῆς Φρουρᾶς καὶ εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, ἵνα ἰδοῖς ὁμιαισι κορεσθῇ εἰς τὴν γοητευτικωτάτην θέαν τῆς ἀνυψώσεως τῆς σφυροφόρου σημαίας, τοῦ ἀγίου τούτου συμβόλου τῆς ἐθνικῆς του παλιγγενεσίας. Περί τὰς 6 π. μ. ὁ ξενικὸς στρατὸς ἡτοιμάζετο πρὸς ἀναχώρησιν καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου Ἀγγλοῦ ἐξωγραφίζετο ἡ συγκίνησις ἡ λύπη, ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ἐκπληξις, τὰ γενναῖα ταῦτα πᾶν υἱὸν τῆς Ἀλβιόνης αἰσθήματα ὥσπερ δι' ἡλεκτρισμοῦ μετεδίδοντο εἰς τὸν παρευρισκόμενον Λαὸν — δὲν ἦτο πλέον ἡ σκληρὰ καὶ ἀγέρωχος Ἀριστοκρατία τοῦ Ξένου ρίπτουσα βλέμμα ὀλιγωρίας εἰς τὸν

πτωχὸν Λαὸν τῶν Νήτων, τὸν τὰ πάντα θυσιάσαντα ὑπὲρ τῆς μετὰ τοῦ ἔθνους του συνενώσεως, ἦτο μερίς τοῦ γενναίου, καὶ φιλελευθέρου Λαοῦ τῆς Ἀγγλίας, συναισθανομένη ὅλην τὴν ἀγιότητα τῆς θυσίας μας, ἐκτιμῶσα καὶ συμπαθοῦσα πρὸς τὸν θάρραλως διεξαχθέντα ἀγῶνα μας, — ἦτο μερίς Λαοῦ ζήсата καὶ σχετισθεῖτα μὲ τὸν Λαὸν μας. — Ἦτο Λαὸς ἀπέναντι Λαοῦ! Τεύχη καὶ τόμους ἠθέλομεν γεμίσει ἐξιστοροῦντες ὅλα τὰ κατανυκτικὰ ἐπισόδεα τῆς μεγάλης ταύτης ἐποποιίας τῶν δύο Λαῶν! Εἶδομεν πολλοὺς στρατιώτας δακρύοντας νὰ σφίγγωσι τὰς χεῖρας τῶν πρώτων τούς ὁποίους ἔβλεπον, καὶ συγχαίροντες ἡμᾶς ἐπὶ τῇ ἀνακτρηθείσῃ ἀνεξαρτησίᾳ μας, νὰ μᾶς εὐχωνται ἀπὸ καρδίας πᾶσιν εὐτυχίαν. — Εἶδομεν ἀξιωματικούς τῆς Φρουρᾶς ἐν κατάνυξι ν' ἀποχαιρετῶσι τοὺς φίλους των. — Εἶδομεν πτωχοὺς στρατιώτας νὰ ἐναγκαλιζῶνται καὶ ν' ἀσπάζωνται τὸν Λαὸν μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς. — Εἶδομεν δύο Λαοὺς ν' ἀποχαιρετῶνται ἀνευ ἀνασκοπῆς, ἀνευ μνησικαχίας καὶ τοῦτο πρὸς διὰψυσιν τῶν ἐχθρῶν καὶ κολάκων ἀμφοτέρων, αἵτινες τὰ μύρια ἐκ τῆς προτερίας διέσπειρον ὅπως ἀμαυρώσωσι τὴν δόξαν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. — δαίλαιρι! Οἱ λαοὶ δὲν συγκρατοῦνται ἀτιμωρητί, καὶ τιμωρίαν οὐκ ἔλαβετε τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ κατανυκτικὴν Σημῆν ἀπέναντι τῆς καθωραίστης τῆς δέλουσας ἡρώτικῆς μας.

Περὶ τὴν ὁγδόην ἤρχετο καὶ ἡ Τοπικὴ Κυβέρνησις μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, τῆς Φιλαρμονικῆς καὶ ἀπείρου πλήθους Λαοῦ διὰ τὴν τελετὴν τῆς Σημαίας. — Ὁ γηραιὸς Σπυριδῶν, ὁ κατὰ τὸ α-

χουσμα τῆς πραγματοποιηθείσης Ἐνώσεως ἐκφω-
νῆσας τὸ « Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσπο-
τα, » — συνεκινήθη μέχρι λυποθυμίας, ὥστε παρ'
ὀλίγον ἐφάνη ὅτι ὁ Ὑψίστος εἰσακούσας τὴν ἐγ-
χάρδιόν του εὐχὴν τὸν ἐκάλει εἰς τὰς Σκηνάς τῶν
Μακάρων.

Ὁλος ὁ ἀγγλικὸς Στρατός, ἐξαιρέσει ἐνὸς λό-
χου, εἶχεν ἤδη ἐπιβιβασθῇ ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ τό-
τε ἐν μέσῳ τῶν κανονοβολισμῶν τῆς ἀγγλ. Φρε-
γάτας ἀφ' ἐνὸς, καὶ τῶν μικρῶν μας τηλεβόλων
ἀφ' ἑτέρου, κατεβιβάζετο ἡ θαλασσοκράτωρ τῆς
Ἀγγλίας σημαία καὶ ἀνυψοῦτο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἰ-
στοῦ ἡ σημαία τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν
Βοτσάρων.

Τὸν τελευταῖον δὲ λόχον τῆς Ἀγγλικῆς Φρου-
ρᾶς συνώδευσεν ἅπας ὁ λαὸς μετὰ ζητωκραυγῶν
ἄχρι τῆς ἀποβάθρας. — Κανονοβολισμοί, Μουσι-
κὴ, ζητωκραυγαὶ καὶ Οὐ ῥ ῥ ἄ τῶν ἀπερχομένων
Ἀγγλων, ἰδοὺ ἡ φωνὴ καὶ τὸ σύνθημα τῆς ΚΑ'.
Μαίου, ἡμέρας ἣτις ἐνδοξον θὰ καθέξῃ σελίδα εἰς
τὴν Ἱστορίαν τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν. Ἐν τούτοις
ἡ μετ' ἀγωνιώδους ἀνυπομονησίας περιμενομένη
Ἐθνικὴ Φρουρὰ εἰσέτι δὲν κατέφθανε, καὶ τί πρὸς
τοῦτο; ὁ εὐάγωγος τῆς Κεφαλληνίας Λαὸς πα-
ρασταθεὶς δι' ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν
Ἀρχὴν προσέφερε ἑκατοντάδας πολιτῶν πρὸς τή-
ρησιν τῆς Τάξεως. — Ἰδοὺ παράδειγμα πολιτι-
σμοῦ τὸ ὅποιον ἀπὸ Ἑλλήνων προσφέρεται εἰς
τοὺς ἐξευγενισμένους τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης Λα-
ούς. Οἱ ἀδελφοὶ Ληξουραῖοι ἤλθον ἀθρόοι ἵνα με-
τάσχῳσι τῆς λαμπρᾶς ταύτης Ἐθνικῆς ἐορτῆς
καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν πόλιν των, ὅπου ὁ λαὸς οὐ-
δὲ στιγμὴν παύει ἐορτάζων καὶ πανηγυρίζων τὴν
μεγάλην ταύτην τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμέραν.

Τὸ ὠραῖον μας ὄφλον διεκρίθη καὶ κατὰ τὴν
περίστασιν ταύτην διὰ τῆς γοητευτικῆς ἐκδηλώ-
σεως τῶν πατριωτικῶν τοῦ αἰσθημάτων, σολίζον
καὶ καθωραΐζον διὰ τῶν καλλονῶν του, ἠθικῶν τε
καὶ φυσικῶν, τὴν λαμπρὰν καὶ μεγάλην Εἰκῶνα
τῆς Ἐλευθερίας μας. Μετὰ ταῦτα ὁ λαὸς δαφνο-
φόρος περιήρχετο τὴν πόλιν ἐναγκαλιζὼν καὶ ἐ-
ναγκαλιζόμενος, ἀσπαζόμενος καὶ περιπτυσσόμε-
νος εἰς τὴν Ἐθνικὴν του Ἀνάστασιν.

Ἡ Φιλαρμονικὴ προετοιμασθεῖσα παρὰ τοῦ
φιλοκάλου καὶ φιλοπάτριδος Μουσικοδιδασκάλου
Ν. Μεταξᾶ Ντζανῆ, συνεπορεύετο καὶ συνέφαλλε
μετὰ τῆς ἐκλεκτοτέρας Νεολαίας τοῦ τόπου τὸν
Ἕμνον εἰς τὸν Λαοσίλῃ ἡμῶν Βασιλέα καὶ τὸν
Ἀσπασμόν εἰς τὸν Ἐθνικόν Στρατόν, μέλη ἀμ-
σώτερα τοῦ ἀνωμνησθέντος Μουσικοδιδασκάλου
Μεταξᾶ, ἐπίτηδες καὶ διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην
συντεθέντα παρὰ τοῦ ἀνωνύμου ποιητοῦ Λαοῦ.

Περαινομεν ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὴν μικρὰν ταύτην

σκιαγραφίαν τῆς μεγάλης ἐορτῆς ἐπαναλαμβάν-
οντες τὸ ἀφελές τοῦ Λαοῦ μας ἄσμα.

Ἄς σπαρτῇ σ' ὅλη τῇ Κτίσει
Τοῦ Ἰονίου ὀχ τὰ νησιὰ,
Καὶ στὰ οὐράνια ἅς ἀντηχήσῃ
Ἡ χαρμόσυνη Λαλιὰ!.

Δὲν εἶν' ὄνειρο ἡ Σημαία,
Ἡ Σημαία τοῦ Λαοῦ,
Σὰν τὸν οὐρανὸν ὠραία
Ἀνυψόνεται παντοῦ!.

Δὲν εἶν' ὄνειρο — ὀπλίταις
Μ' οὐρανόχροη στολή,
Μᾶς φωνάζουν Συμπολίταις
Μὲ λαχτάρᾳ ἀδελφική!.

Ἐφθασε καὶ ὁ Βασιλείας μας,
Τοῦ Λαοῦ ὁ ἐκλεχτός·
Ἀγγελον τὸ ἐλευθεριᾶς μας
Τὸν ἔξαπόστειλε ὁ Θεός.

Ω Δ Η

Η ΕΝΩΣΙΣ.

Πνέουσα τὴν θείαν αὔραν, τῆς Θεᾶς ἐλευθερίας,
Τόνισε, γλυκεῖα Μοῦσα, καὶ ἐν ἄσμα σου φαιδρόν.
Ἔως χθὲς ἀντιλαλοῦσες τῆς πατρίδος θρηνηδίας,
Ἄλλὰ σήμερον ἀγάλλου τὸν ἐλεύθερον καιρόν.
Ἢλθ' ἡ ὥρα νὰ παρέλθουν αἱ ἡμέρ' αἱ σκοτειναί,
Καὶ νὰ λάμπουν πάλιν νέαι ἐνδοξαὶ καὶ φαιναί.

ὦ! ποσάκις κατηράσθην τὴν στιγμὴν τῆς γενετῆς μου,
Ὅταν ἔβλεπα τὸ μέλλον ἀπὸ σύννεφο θολό!
Ἀλλὰ σήμερον ὅποτε ἔλευθεροῦται ἡ πατρίς μου,
Τὸν παράφορόν μου λόγον ἐκ ψυχῆς ἀνακαλῶ·
Ὅταν ἔλεγα ἐκεῖνα ἦσαν ἡμέραι σκοτειναί,
Ἀλλὰ τώρα αἱ ἡμέραι ἀνατέλλουν φαιναί.

Ἀπὸ ἐνδοξον μητέρα, ὦ πατρίς καταγομένη,
Πρὸ πολλῶν αἰῶνων ἦσαν δούλη ξένων δυνατῶν.
Καὶ ἀντὶ αὐτονομίας, ἔβλεπες ὁδορομένη,
Τούρκους, Ρώσους, Ἀγγλους, Γαλλούς, ἢ ἐν σμῆνος, Ἐνετῶν!
Μαύρα ἐφεύγαν τὰ χρόνια καὶ αἱ ἡμέραι σκοτειναί.
Ἀλλὰ τώρα αἱ ἡμέραι ἀνατέλλουν φαιναί.

Ἀλλ' ὡς ἤρχισαν ν' ἀστράπτουν τὰ ἡρωϊκὰ ἐδάφη
Καὶ ἐσκήρτησαν Μυκάλαι, Θερμοπύλαι, Μαραθῶν,
Καὶ εἰς αἵματα τυράννων ἡ Ἑλλάς ἐρυθροβάφη
Καὶ ἐτῶν τετρακοσίων ἀπετίναξε ζυγόν,
Τότε ἔτρεξες πατρίς μου, ἄν γεμάτη ἀπὸ πληγαῖς
Καὶ ἐσκόρπιζες τὸ αἷμα εἰς θοῦνὰ καὶ εἰς πλαγιές.

Τόσα τρόπαια καὶ νίκαι ἔφερον ἐλευθερίαν,
Κ' εἰς ἐκείνων ἀνεπαύθης, ὡς εἰς δένδρον τὸ πουλί,
Ἀλλ' ἐπίπεσαν οἱ ξένοι καὶ σ' ἀπέσπασαν μὲ βίαν,
Καὶ ἀφήρεσαν βιαίως τῆς μητρός σου τὸ φιλί!...
Ἀλλ' ἰδοὺ ποῦ τώρα πάλιν ἡ Ἑλλάς θὰ σὲ δεχθῇ
Καὶ σοὺ δίδει τὸ τουφέκι, καὶ σὲ ζώνει τὸ σπαθί.

Εἰς ἐλεύθερα λουλούδια ἀεράκι τώρα φύσα,
Τώρα ψάλλε ἀηδόνα τ' ἄσματάσου τὰ λαμπρὰ,
Νὰ, ποὺ φεύγει τοῦ χειμῶνος τόση μάνητα καὶ λύσσα,
Καὶ ἡ ἀνοιξὶς προβαίνει ἐνδυμένη μὲ χαρά....
Καὶ μαζὴ τῆς ἀνατέλλουν αἱ ἡμέραι φαιναί....
ὦ! τὴν ἔνωσιν χαρῶτε ἄστρο, γῆ, καὶ οὐρανέ.

Πρὶν σὲ σφίγξῃ, ὦ Πατρίς μου, ἡ φιλόστοργος ἀγκάλῃ
Προτοῦ λάβης τὸ τουφέκι, προτοῦ ζώσης τὸ σπαθί,
Τῆς μητρός σου εἶπε, « Ἴδε, τὰ ἀρχαῖκά μου κάλλη
» Εἰς αὐτὰ ἡ Παρθενία καὶ ὁ ἔρως σου ἀνθεῖ.
» Δὲν τὰ ἐφθίραν τῶν ξένων δυστυχίαι περισσαί,
» Μένουν ἀσπιλα ἀκόμα ὡς τὰ ἑλαῖ ἀπὸ Σὲ. »

Τότε λάβὲ τὸ τουφέκι καὶ πορεύου ἐλευθέρᾳ
Εἰς τοῦ Βότσαρι τὸ μνημα νὰ τροχίσῃς τὸ σπαθί.
Φύλαξέτα, ὡς νὰ ἔλθῃ ἡ εὐφρόσυτος ἡμέρα,
Τὸ Βυζάντιον ν' ἀνάψῃ καὶ εἰς αἷμα νὰ σθυσθῇ...
Τώρα ρίψε τὰς ἀκάνθας καὶ τὴν πένθιμον στολὴν,
Καὶ μὲ δάφνην ἐλευθέραν στόλισε τὴν κεφαλὴν.

Καὶ λευκὰ ἐνδεδυμένη εἰσελθε σ' τὰς ἐκκλησίας,
Τὴν εὐγνώμονα λατρείαν νὰ προσφέρῃς τοῦ Θεοῦ,
Καὶ λαμβάνουσα ἐκεῖθεν ἀοράτους εὐλογίας,
Ἐξελθε, μὲ τὴν σημαίαν τὴν ἀγίαν τοῦ σταυροῦ,
Εἰς τοῦ Πρώτου Γεωργίου τὰς ἀγκάλας νὰ ριφθῇς
Ἀπὸ πίστιν εἰς τὸ ἔθνος μὲ ἐκεῖνον ὀρκισθῇς...

Ἡνίκα τὴν θείαν αὐραν, τῆς Θεᾶς ἐλευθερίας,
Τὴν ἡρώδη Μοῦσα, καὶ ἐν ἔσματος παιδρὸν.
Γαῖαν ἡρώδη ἀντιλαλοῦσας τῆς πατρίδος ὀργηνῶν,
Ἀλλὰ σήμερον ἀγῶνιστον ἐλευθέρων καιρὸν.
Ἡμεῖς ὅμως νὰ παρῶμεν αἱ ἡμέραι αἱ σκοτειναί,
Καὶ νὰ λαμπρὸν πάλιν νέαι ἐνδοξαὶ καὶ φαιναί.

Σκίρτα τοῦ Καποδιστρίου, ὦ σκιά προσφιλεστάτη,
Ἐφθασε τῆς Ἑπτανήσου ἡ στιγμή ἡ ποθητή.
Καὶ τὴν ἔνωσιν εὐλόγει ἐκ τῶν οὐρανῶν Μηνιάτη,
Βούλγαρι, καὶ Θεοτόκι, Θεοῦ λόγου ἀετοί.
Ἰδοὺ σήμερον πληροῦται τοῦ Ἰψίστου ἡ βουλὴ,
Κ' εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος γλυκοφέγγει Ἀνατολή...

Εἰς ἐλεύθερα λουλούδια ἀεράκι τώρα φύσα,
Τώρα ψάλλε ἀηδόνα τ' ἄσματάσου τὰ λαμπρὰ,
Νὰ, ποὺ φεύγει διὰ πάντα τοῦ χειμῶνος τόση λύσσα.
Καὶ ἡ ἀνοιξὶς προβαίνει διὰ πάντα μὲ χαρά....
Καὶ μαζήτης ἀνατέλλουν αἱ ἡμέραι φαιναί...
ὦ! χαρεῖτε τὴν χαράν μας ἄστρο, γῆ, καὶ οὐρανέ.

ΦΥΡΑΗΝ—ΜΙΤΡΑΗΝ.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἐρμουπόλεως γέμουσι περιγραφῶν
τῆς κατὰ τὴν ἐκείτῃ ἀφίξιν τοῦ Βασιλέως λαμπρῆς
ὑποδοχῆς, — μετὰ διήμερον ἐν Σύρῳ διαμονὴν ἡ Αὐτοῦ
Μεγαλειότης ἀνεχώρει κατευθυνομένη πρὸς τὰ μέρη μας.

— Μᾶς γράφουσιν ἀπὸ Κέρκυραν ὑπὸ ἡμερομηνίαν,
28 Μαΐου (v).

« Τὴν προσεχῇ Τρίτην (19 Μαΐου π.) ἐπιβιβάζονται
αἱ γυναῖκες τῆς φρουρᾶς, τὴν Τετάρτην ὁ Στρατὸς, τὴν
Πέμπτην κατὰ τὴν 11 ὥρ. π. μ. οἱ ἀνώτεροι ἀξιωμα-
τικοί, καὶ πρὸς τὰς 4 μ. μ. ἡ Αὐτοῦ Ἀθλιότης ὁ ποτὲ
Λόρδος Μέγας Ἀρμοστής, σημειώσατε δὲ ὅτι ἀπέρχεται
ἀπὸ ἐπανειλημμένως ἀπεποιήθη νὰ μᾶς πληρώσῃ δύο
συνδρομαὶς τῆς Διαο.λαποθήκης τῆς ὁποίας πρὸ πολλοῦ
ᾤφειλε, le miserable!... ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Κράτους
χωρηγούμενων αὐτῷ ἐκτάκτων ἐξόδων, ἡδύνατο, νομίζω,
ἐξαίρετα νὰ πληρώσῃ καὶ 8 ψηφίονα. ἀλλὰ φαί-
νεται ὅτι αἱ δαπάναι τῶν παλατιδίων καὶ τῆς πολυα-
ρίθμου φυσικῆς του Οἰκογενίας δὲν τοῦ ἄφῃσαν λεπτὸν
εἰς τὴν τσέπην, σὰς τὸν στέλλω νὰ τὸν περάσῃτε ἀπὸ
τοῦ Διαδόχου τὸ κατάστιχον. — Ἡ Γαλιωτάτη Βασι-
λικὴ (λεγομένη) φρουρὰ φαίνεται ὅτι διανοεῖται τὸ ἔ-
σχατόν της πραξικόπημα ἐξερχομένη ἐν πλήρει μασκι-
ρορικῇ στολῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασι-
λέως! Ὁ Κύριος Ζαΐμης κατέλυσε τέλος εἰς τὰ Μέγα-
ρα τοῦ ποτὲ Προέδρου τῆς Γερουσίας. — Ὁ ἀνώτερος
παντὸς ἐπαίνου οὗτος Κύριος ἤρχισε μὲ τὰ σωστά του
νὰ ἀντικαθιστᾷ τὴν συναιτὴν καὶ πατριωτικὴν οἰκονο-
μίαν εἰς τὴν μετριότηδες διαπραττομένην σπατάλην τῶν
δημοσίων πόρων. Ἰδοὺ λ. γ. μικρὸν τι δείγμα τῆς Ζαΐμίου
μεταρρυθμίσεως. Ἡ ἐν ἀπαράτοιγῇ λῆξει Κυβέρνησις ἐ-
πλήθυνεν τὰ σφαιρίδια διὰ τὰς ψηφοφορίας 22 σελή-
νια τὴν χιλιάδα, ὁ δὲ Κύριος Πατριάρχης καὶ ἡμεῖς περὶ
2 σελήνια μόνον ἐκ τούτων καὶ μόνον δύναται τις εὐ-
κόλως νὰ κατανοήσῃ τὴν διαφορὰν τῶν μελλόντων ἐ-
ξόδων μας. — Ἡ κατὰ τὴν 24 Μαΐου ν. ὑποδοχὴ ἡτο
ἀθλιωτάτη, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπαλλήλων πολλοὶ δὲν πα-
ρευρέθησαν, μετὰ τὴν ὑποδοχὴν ἐγένετο καὶ ἡ συνήθης

παράταξις εἰς τὴν προτεκλήθη καὶ ὁ Κ. Μάνος, ὅστις ἐπέδειξε τὸν εἰς τὸ ἱππεύειν ἐμπειρίαν του. — Τὰ τοῦ Α. Δεμπονέρα ἀδίκως φυλακισθέντος παρὰ τοῦ ἱππότου Ἀστυνόμου μας, ἐξακολουθοῦσι εἰς τὸ πᾶσιμα ὅλου τοῦ Κερκυραϊκοῦ Κοινοῦ τὰ αὐτά.

Ἄνευ περιεργωτέρου διατελῶ ὁ σός. Θ.

— Ἐκπαιγεύσαμεν ἐν τῷ Κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ἔνδοξον διὰ τὴν Κεφαλληνίαν ἡμέραν τῆς ΚΑ'. Μαΐου, ἀλλ' ἡ ἐσπέρα τῆς αὐτῆς διὰ τὸ συγκινητικὸν καὶ θελκτικὸν τοῦ θεάματος διαφεύγει τὴν πρὸς τὸ περιγράψαι ἀδεξιότητα τῆς *Διαολαποθήκης*. — Λαὸς ὁλόκληρος κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ αἰσθήματος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ *Ἐγὼ του*, Λαὸς πανηγυρίζων καὶ εὐχαλούμενος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς εὐσχημοσύνης χωρὶς οὐδὲ πρὸς στιγμήν, οὐδὲ κατ' ἄτομον νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὰ ἀθῶα ἐκεῖνα παραπτώματα τὰ συνήθως συμβαίνοντα εἰς ἐνθουσιώδεις δημοτικὰς ἐορτάς. — Λαὸς ἀφρόρητος καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν φρουρῶν. Ἰδοὺ ὅποιος ἀνεδείχθη ὁ τῆς Κεφαλληνίας κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην Λαὸς.. — Καὶ ὅμως εἶναι αὐτὸς ἐκείνος ὁ Λαὸς τῶν 1821, 1833, 1849, 1850, ὁ μόλις διὰ τῆς βίας, τῆς ξένης λόγῃς, τῆς μάστιγος καὶ τῆς ἀγχόνης ἀναχαγιζόμενος εἰς τὰς ἀναρχικὰς του δῆθεν ὁρμὰς! Τοιοῦτον τὸν παρέστησεν ὁ Ξένος ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης καὶ τοιοῦτον ἤλπισαν πρὸς ζημὴν νὰ τὸν ἴδωσι οἱ ἐχθροὶ του, μόλις τὸ κράτος καὶ ἡ βία ἐπίτηδες τὸν ἄφινε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς *Φρουράρχου Μορεμβασίας* καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν 50 χωροφυλάκων! Οἱ ἄθλιοι! Ἐλπίζομεν ὅτι ἐκατοπτρίσθησαν εἰς τὴν λαμπρὰν ἐκείνην ἐσπέραν, λαμπροτέραν διὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν τοῦ Λαοῦ μας ἢ διὰ τὰ ἄπειρα φῶτα τῆς καὶ ἐδηξεν ἐν ἀπελπιστικῇ ἀποτυχίᾳ τὰ χεῖλη των. Ἡ πολυπληθὴς καὶ ὠραία συρροή τῶν Κυριῶν μας ἦτο ἡ πραγματικωτέρα ἀπόδειξις τῆς κοινῆς καὶ ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης εἰς τὰ ἀκραιφνῆ αἰσθήματα τοῦ Λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας, ὅς τις πώποτε δὲν ὑπῆρξεν οἷον τὸν ἐσυκοφάντησαν οἱ Μειτλάνδοι, Ἄδαμς, Δεβερτῶνες καὶ Οὐάρδοι, ἀλλ' ὅστις ἐστάθῃ καὶ θὰ εἶναι πάντοτε ὁ μεγάλθυμος Λαὸς τοῦ Ὁμήρου. Ἡ φωταψία ὑπῆρξε γενικὴ, ἀπαξιούμεν νὰ μνημονεύσωμεν δύο ἢ τρεῖς ἀθλίας ἐξαιρέσεις Ἀγγλικῶν Καταστημάτων, ὁ Λαὸς μας οὐδὲ κἀν τὰς παρετήρησε. — Ἡ φιλαρμονικὴ ἐπεάνιξε καὶ ἡ νεολαία ἐψάλλε εἰς ὅλα τὰ καταστήματα, καὶ μετὰ τὴν παύσιν τῆς ἐορτῆς οἱ περίπολοι τῆς αὐτοσχεδίου πολιτοφυλάκῃς εὐθύμως διερχόμενοι τὴν πόλιν μας διεσκέδαζον τοὺς γελοίους φόβους τῶν ἀύπνων βαθυπλούτων μας.

— Τὴν στιγμήν ταύτην (23 Μαΐου ὥρας 6 π. μ.) ὁ κανονοβολισμὸς τῶν μικρῶν μας τηλεβόλων ἀνήγγειλε τὴν ἀφίξιν τοῦ πρὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν περιμενομένου Ἐθνικοῦ Στρατοῦ. Ἄπανα ἡ πόλις μας ὡς εἰς καὶ μόνος ἄνθρωπος ἔδραμε εἰς τὴν προκυμαίαν ὅπου ἐν μέσῳ ζητοκραυγῶν, Μουσικῆς καὶ ἐνθουσιωδῶν ἐπιδειξέων ἀπεβδόθη ἀπόσπασμά τι χωροφυλάκῃς, τμήμα λόχου στρατιωτῶν καὶ τινες πυροβόστοι, ὁ Λαὸς προπροσευομένου τοῦ γραιοῦ σηματοφόρου τοῦ Λάλα Ἰω. Καγκάδη, συνόδευσε τοὺς ἀδελφοὺς στρατιώτας ἔχρη τοῦ στρατῶνος.

Μεταξὺ τοῦ ἀξιοθαυμάζου τῆς ἡμέρας ἦτο καὶ ἡ ἐτοιμότης μετ' ἧς ἐκαλλωπίσθησαν αἱ Κυρίαι μας καὶ ἐξήλθον εἰς προὔπαντῃσιν τῆς Φρουρᾶς, — πρώτη θυρία φιλοκομφίας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος! — Πολλοὶ εἶνε περὶεργοὶ νὰ μάθωσι τὴν αἰτίαν τῆς ἀργοπορίας τοῦ Στρατοῦ, ἀπλουστάτη! ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπέπρωτο νὰ ἐπιθυμηθῇ καὶ ἀνυπομόνως νὰ παραδοκῇ καὶ ἀπὸ τοὺς Ζήτω ἡ Ἐνωσις καὶ ἄς ἀφεθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι ὅλων!

— Ἀναγκαζόμενοι ἔνεκα Οἰκογενειακῶν περιστάσεων νὰ ἀπέλθωμεν τῆς Πατρίδος καὶ νὰ ἀπουσιάσωμεν ἐπὶ ἓνα μῆνα, ἀναβάλλεται ἄχρι τῆς ἐπιστροφῆς μας ἡ ἐκδοσις τῆς *Διαολαποθήκης*. — Ἐν τούτοις συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας φρόνησιν, Ὁμόνοιαν καὶ Σύναισιν εἰς τὰς ἐπαχειμένους ἐκλογὰς ἐξ ὧν ἐξήρτηται ἡ εὐημερία καὶ ἡ πρόδος τοῦ ὅλου ἔθνους.

Ὁ ἀξιότιμος Μουσικοδιδάσκαλος Β. Βονίκολις ἀπερχόμενος τῆς Νήσου μας ἐμελοποίησε ἀποχαιρετισμὸν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, τὸν ὅποιον ἀφιέρωσε εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Λέσχην ὁ «Ἑρμῆς» καὶ τοῦ ὁποίου καταχωρίζομεν εὐχαρίστως τὸ κείμενον.

Invano involami — da questa Terra
Destin volubile — che mi fa guerra;
In pena o in gaudio — ovunque io sia
Cefalonia — Rimembrerò.

Ognor nell' animo — terrò scolpite
Le vive immagini — di virtù avite
Ch' ornan tuo popolo — e te, o pia
Cefalonia, — non scorderò.

L' aure dolcissime, — il sol lucente,
Tuo cielo limpido — e ognor ridente
Del mar tuo placido — l' alta armonia
Cefalonia — Rimembrerò.

E la memoria — d' a miei tanti
Che mi herono — di lieti istanti
Nel sen pur patrio — d' Italia mia
Cefalonia — non scorderò.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
Ὁ Συντάκτης ΦΕΡ. Τ. ΟΛΔΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΥΠΟΤΕΚΝΟΝΤΕΣ ΤΙΣ ΕΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΣΟΜΙΑ
ΥΟΙΧΙ9ΤΑΠ .Π Η70ΛΛΥ3

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.23.41.41.0085

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ